

Srebrna priznanja OF

Predsedstvo OK SZDL Ljubljana Center je na seji, 10. aprila letos, obravnavalo in potrdilo predloge za podelitev srebrnih priznanj OF, ki jih je pripravila komisija za priznanja in odlikovanja, po opravljenem postopku. Priznanja bodo podeljena na slavnostni seji OK SZDL, 24. aprila 1980, ob 12. uri, v dvorani Kompas na Miklošičevi. Letošnji prejemniki srebrnih priznanj so:

OBČINA CENTER

1. Ljubo JOVAN, rojen 1922. leta, upokojenec, stanuje v Ljubljani, Kidričeva 6.

Tovariš Jovan se je že leta 1941 vključil v NOB. Bil je politkomisar čete, bataljona, namestnik komisarja odreda, inštruktor kurirskih postaj pri glavnem štabu NOV in POS. Bil pa je tudi udeleženec pohoda XIV. divizije na Štajersko. Ima številna državna odlikovanja in je nosilec Spomenice 1941.

Po osvoboditvi je bil zaposlen na UJV in študiral na visoki šoli za telesno kulturo v Beogradu. Leta 1961 je bil izvoljen za docenta, nato za izrednega profesorja na visoki šoli za telesno kulturo. Ves čas je v sredinah, kjer je bil zaposlen, delal tudi politično, kakor tudi v raznih političnih organih občine in mesta.

Ob zadnjih volitvah je bil v KS Ajdovščina izvoljen za predsednika KK SZDL Ajdovščina, kjer je delo SZDL kot ostalih družbenopolitičnih organizacij ponovno zaživel.

2. Franc CAPUDER, rojen 1914. leta, upokojenec, stanuje v Ljubljani, Prešernova 17.

V NOB se je vključil v juliju 1941. leta kot aktivist. Aprila 1944. leta je bil zaprt v Ljubljani in nato že maja 1944 odpeljan v Dachau, od koder se je vrnil šele po osvoboditvi.

Po osvoboditvi je bil zaposlen v Poštni hranilnici in Narodni banki in nato pri SDK šef oddelka za financiranje in računovodstvo. Ves čas je bil družbenopolitično angažiran, bil večkrat predsednik OO sindikata in predsednik sveta delovne skupnosti.

Dve mandatni dobi je bil član občinske konference SZDL in predsednik nadzornega odbora. Sedaj je predsednik administrativno finančne komisije pri OK SZDL, član KK SZDL Gradišče, član sveta KS in predsednik RK Gradišče.

3. Miran ŠUBIC, rojen 1921. leta, upokojeni učitelj, stanuje v Ljubljani, Rimska 14.

V narodnoosvobodilni borbi je prišel sodelovati že leta 1941. Od oktobra 1941 je bil v ilegali, marca 1942 pa se je priključil 2. grupi odredov kot partizan. Bil je v Tomšičevi brigadi, komandant mesta Kočevje, komandant X. ljubljanske brigade in ima čin podpolkovnika JLA. Poleg ostalih odlikovanj je tudi nosilec partizanske spomenice 1941.

Po osvoboditvi je imel tovariš Šubic razna odgovorna mesta ter bil ves čas aktivni družbenopolitični delavec kot npr. sekretar Biroja ZK, odbornik mesta Ljubljane, odbor SOB Center in član Sveta za komunalne in gradbene zadeve. Po upokojitvi leta 1973 se je vključil v družbenopolitično življenje v KS Gradišče, kjer ima več funkcij, med drugim pa je tudi član odbora ZZB NOV Ljubljana Center.

4. Franc LUŽAR, rojen 1905, železniški inšpektor v pokoju, stanuje v Ljubljani, Trg OF 14.

Tovariš Lužar je delal v času okupacije na železniški postaji Ljubljana, kjer je, povezan v delo OF, kot načelnik postaje lahko uspešno organiziral prevoz raznega materiala partizanskim enotam, ter kot aktivist organiziral mrežo obveščanja o vlakovnih premikih sovražnih enot.

Po osvoboditvi je postal tovariš Lužar aktiven družbenopolitični delavec na terenu, bil več let odbornik teren-

skega odbora, še posebej pa je aktiven član odbora ZB NOV Kolodvor. Velike zasluge ima tudi kot soustanovitelj železniškega planinskega društva, ki deluje že 30 let. Neprekinjeno 15 let aktivno dela tudi v hišni samoupravi.

5. Dana BRAVNIČAR, roj. 1922. leta, upokojenka, stanuje v Ljubljani, Hudovernikova 8.

Dana Bravničar se je vključila v NOB že leta 1941 in je nosilka partizanske Spomenice. Po osvoboditvi je delala v organih notranjih zadev in tu opravljala razne družbenopolitične funkcije. Po upokojitvi se je vključila v družbenopolitično življenje in aktivno delo na KS Poljane. En mandat je bila sekretar KS SZDL in član krajevne organizacije ZB NOV Poljane. Kot marljiva in zanesljiva družbenopolitična delavka je bila pri zadnjih volitvah izvoljena za predsednico KO ZB NOV in je tudi članica predsedstva KK SZDL. Pri svojem delu si še posebej prizadeva za reševanje problemov borcev NOV in njihovega položaja v družbeni skupnosti.

6. Miloš VEHOVAR, rojen 1909. leta, zaposlen kot IPO Elektronabave Ljubljana, stanuje v Ljubljani, Strossmayerjeva 20.

Tovariš Vehovar je za svoje dosedanje aktivno delo prejel več odlikovanj, med drugim red dela z zlatim vencem in red dela z rdečo zastavo.

Takoj po osvoboditvi se je vključil v delo družbenopolitičnih organizacij na terenu Poljane. Kot odbornik je bil imenovan za načelnika finančnega oddelka v občini Ljubljana. Kot zanesljiv in predan funkcionar je bil priljubljen pri sodelavcih in v organizacijah ter tako predlagan v republiške organe. Čeprav je opravljal številne odgovorne naloge v okviru republike in federacije, je ostal aktiven družbenopolitični delavec na območju KS Poljane, ter tako veliko prispeval k družbenopolitičnemu in samoupravnemu življenju.

7. Alojz ŽUŽEK, rojen 1919. leta, upokojeni oficir Milice, stanuje v Ljubljani, Potrčeva 4.

Kot rudar se je že leta 1941 vključil v delo OF. V letu 1943 je kot sekretar KP Zagorje odšel v partizane, kjer je ostal z raznimi zadolžitvami vse do osvoboditve.

Po osvoboditvi je dobil zadolžitve v Upravi za notranje zadeve, ter bil leta 1965 upokojen kot podpolkovnik Milice. V KS Stari Vodmat je znan kot odločen in vesten družbenopolitični delavec. Je dolgoletni član odbora ZB NOV krajevne organizacije in član občinskega odbora ZZB NOV Ljubljana Center. Je tudi sekretar OO ZK, delegat v delegaciji KS za zbor krajevnih skupnosti in drugo. Aktivno sodeluje v vseh družbenopolitičnih akcijah in s tem aktivno vpliva na ostale aktiviste v krajevni skupnosti.

8. Nikola PROKOP, rojen 1929. leta, ing. gradbeništva, zaposlen pri Skupščini mesta Ljubljane, stanuje Ljubljana, Sketova 6.

Izhaja iz siromašne delavske družine v Sremski Mitrovici. Leta 1943 je bil z očetom in starejšim bratom odpeljan v koncentracijsko taborišče ter nato kot 15-letni deček odšel v partizane. Po končani vojni je nadaljeval šolanje in se istočasno udeleževal mladinskih delovnih akcij. Že kot mladinec je opravljal razne funkcije. Leta 1949 je prišel študirat v Ljubljano, študiral na Fakulteti za gradbeništvo in se preživljal s priložnostnim delom.

V KS Stari Vodmat je, od vselitve leta 1962, aktiven družbenopolitičen delavec in sprejema ter vestno opravlja razne zadolžitve. Velik uspeh je dosegel pri komunalni ureditvi naselja, aktiven v gradbenem odboru za telovadnico osnovne šole dr. J. Potrča, ki je zgrajena iz I. samoprispevka in v odboru dozidave objekta VVO iz II. samoprispevka.

9. Vladimir VERHEK, roj. 1923, zaposlen v Iskri, stanuje v Ljubljani, Mestni trg 19.

Vladimir Verhek je že leta 1941 pričel z aktivnim delom v Šentjakobskem kvartu OF. Avgusta 1943 je odšel v partizane in sicer v Ljubljansko brigado in bil demobiliziran leta 1946.

Je družbenopolitično angažiran v vseh sredinah kjer živi in dela. Tako kot je v delovni organizaciji vključen v delovanje samoupravnega sistema in družbenopolitičnih organizacij, je tudi v krajevni skupnosti Stara Ljubljana aktiven v vseh sredinah. S svojo skromnostjo in velikimi izkušnjami kot družbenopolitični delavec, nenehno sodeluje v oblikovanju in razvoju samoupravnega in družbenopolitičnega življenja v KS Stara Ljubljana.

10. Jelka TAVZES, rojena 1926. leta, gospodinja, stanuje v Ljubljani, Hrvatski trg 2.

Jelka Tavzesa je z delom OF pričela že leta 1941, od leta 1942 do osvoboditve pa je bila aktivna udeleženka NOV. Vsa leta po vojni je aktivna družbenopolitična delavka. Aktivno vodi komisijo za socialne in zdravstvene zadeve borcev NOB pri KO ZB NOV Tabor in je članica iste komisije tudi pri OO ZZB NOV Ljubljana Center. V celoti skrbi tudi za člane ZB NOV v Domu upokojencev Tabor in Poljane. Njenemu prizadevanju delu gre za sluga, da je socialno vprašanje borcev v KS Tabor dobro rešeno. Aktivno pa se vključuje tudi v ostale akcije, ki jih organizirajo družbenopolitične organizacije KS.

11. Milan PODOBNIK, rojen 1923. leta, zaposlen pri KS Tabor, stanuje v Ljubljani, Tabor 8.

Milan Podobnik se je vključil v aktivno delo NOB že leta 1941, 1942. leta pa je odšel v partizane in ostal v NOV vse do osvoboditve.

Je aktiven družbenopolitični delavec KS Tabor že več let. Aktivno delo v odboru ZB NOV, v odboru ZRVS, veliko zaslug pa ima pri organiziranju civilne zaščite v KS in organiziranju ljudske obrambe in družbene samozastite. Dela pa tudi v stanovanjski samoupravi pri stanovanjski samoupravni skupnosti Ljubljana Center. Za svoje aktivno in uspešno izvršeno delo v družbenopolitični aktivnosti je prejel tudi več odlikovanj.

12. Noel ŠKERJANC, rojen 1944. leta, profesor – pedagoški svetovalec na Zavodu za šolstvo SR Slovenije, stanuje v Ljubljani, Celovška 30.

Tovariš Škerjanc je že kot študent aktivno deloval v mladinski študentski organizaciji. V ZK je bil sprejet 1973. leta zaradi svojega večletnega aktivnega dela z mladino na gimnaziji Ivan Cankar. Bil je mentor aktiva ZSMS in skupnosti učencev na šoli, poleg tega pa je opravljal razne funkcije v samoupravnih organih šole in član sveta šole. Je član OK ZKS, član komiteja OK ZKS ter izvršni sekretar komiteja za področje dela ZK v vzgoji in izobraževanju ter to funkcijo opravlja volontersko. Ves čas delovanja v OK ZKS vestno in dosledno opravlja svoje zadolžitve.

13. Silva KOMAR, roj. 1938. leta, zaposlena v Pozavarovalni skupnosti SAVA, stanuje v Ljubljani, Rašiška 5.

Tovarišica Komarjeva je dolgoletna sindikalna delavka. Njen prispevek je zlasti viden pri poglabljanju samoupravnih družbenoekonomskega odnosov

v organizacijah združenega dela, kjer je do sedaj združevala delo. Pomemben je tudi njen delež pri delovanju SZS Ljubljana Center v mandatu 1974-78; v tem času je bila podpredsednica občinskega sveta ZSS, ter članica različnih komisij. Poleg naštetih družbenopolitičnih funkcij, trenutno opravlja tudi funkcijo predsednice KO OO SZ v KS Kolodvor in je članica predsedstva KK SZDL, je v sorazmerno kratkem času dosegla pri svojem delu pomembne rezultate.

14. Stane CURK, rojen 1933. leta, zaposlen pri SOB Ljubljana Center, stanuje v Ljubljani, Porentova 1.

Tovariš Curk je dolgoletni aktivni družbenopolitični delavec in občini Ljubljana Center in tudi širše. Udeležil se je trinajstih mladinskih delovnih brigad in prejel vsakokrat naziv udarnika. Delal je kot član OK ZSMS in OO ZPM Ljubljana Center in kot predsednik KO za letovanje. Že več let sodeluje v organih OK SZDL, predvsem na področju kadrovske politike, volitev ter družbene samozastite. Uspešen je tudi kot predsednik IO SIS za telesno kulturo Ljubljana Center; to zadolžitve opravlja že drugi mandat. Posebno pa je potrebno omeniti njegovo prizadevanje ob lanskoletni uspešno izvedeni akciji NNNP.

15. Mitja VIDIC, rojen 1925. leta, profesor telesne vzgoje, stanuje v Ljubljani, Djakovičeva 6.

Tovariš Vidic je leta 1943 končal študij in odšel v partizane. Po končani vojni je končal študij na visoki šoli za telesno kulturo. Njegovo zgledno tridesetletno mentorsko delo ga je uvrstilo med priznane strokovnjake ženskega rokometu v Sloveniji in Jugoslaviji. Pri svojem delu pa se ni posvečal samo strokovnemu napredovanju ženskega rokometu v Sloveniji, ampak je bil zgleden mentor vrsti mladih generacij. Ves čas pa je tudi aktiven samoupravljalec in kot član ZK opravlja svoje dolžnosti v vseh sredinah kjer deluje in živi. V klubu, ki ga vodi, je razvita mladinska dejavnost in aktiv ZSMS tesno sodeluje z OK ZSMS Ljubljana Center.

16. Viktor LESKOVŠEK, roj. 1934. leta, zaposlen pri MK SZDL Ljubljana, stanuje v Ljubljani, Zvonarska 11.

Imenovani tovariš je osebno skromen in delaven tovariš. Je dolgoletni uspešni družbenopolitični delavec. Bil je med drugim predsednik združenja študentov pravnikov in organizacijski sekretar Univerzitetnega komiteja ZKS, član organov OK ZKS Ljubljana Bežigrad in MK ZKS Ljubljana, odbornik Ob. skupščine Ljubljana Center in mestne skupščine ter predsednik komisije za volitve in imenovanja ter kadrovske zadeve, podpredsednik OK SZDL Ljubljana Center in drugo.

V Krajevni skupnosti Prule je podpredsednik KK SZDL in aktivno deluje pri preobrazbi KS in utrjevanju SZDL kot frontno organiziranih socialističnih sil in najširše demokratične zveze delovnih ljudi in občanov.

17. Mile ŠETINC, rojen 1956. leta, predsednik OK ZSMS Ljubljana Center, zaposlen pri Gospodarski zbornici SRS, stanuje v Murglah 121.

Tovariš Mile je začel svoje delo v organizaciji ZSMS, ko je bila ta v svojem preporodu. Vse svoje sposobnosti je usmeril v spreminjanje mladinske organizacije iz obrobne politične organizacije, ki se ukvarja zgolj s kulturnimi, zabavnimi in družbenimi interesi mladih ljudi v organizaciji, ki bo s svojim vplivom posegala na vsa področja pri reševanju družbenih problemov.

Kot predsednik OK ZSMS je prenašal težišče dela ZSMS v temeljne sredine kjer živijo, delajo ali se šolajo mladi ljudje. Velik del njegove aktivnosti je usmerjen v poglobljen študij mednarodnih odnosov ter to znanje prenaša med mladino, kjer deluje. Udeležil se je tudi mladinske delovne akcije na Kozjanskem. Njegovo

ustvarjalno in požrtvovalno delo je mnogo pripomoglo k uveljavljanju mladinske organizacije v občini Ljubljana Center.

18. OBČINSKA KONFERENCA ZRVS LJUBLJANA CENTER, Ljubljana, Zarnikova 3.

OK ZRVS Ljubljana Center že vrsto let intenzivno deluje v okviru SZDL kot družbena organizacija, ki ima svojo osnovno nalogo usposabljanja starejšinskega kadra v vojaških veščinah. Vsakoletni program izobraževanja svojih članov v celoti uspešno izpeljuje in uvaja vsako leto nove in naprednejše oblike dela.

Težišče dela organizacije ZRVS je v bazi – v krajevni skupnosti. Ta organizacija, poleg svoje osnovne naloge izobraževanja, aktivno deluje pri razvija-

nju in krepitvi družbene samozaščite in ljudske obrambe, skupaj z ostalimi organizacijami v občini in krajevni skupnosti. Tako OK kot tudi KK ZRVS strokovno pomagajo, zlasti pri kadrovanju mladih v vojaške šole, sodelovanju pri organiziranju obrambnih dni na šolah ter pri mentorskem delu članov v zvezi s pripravami mladine na področju SLO, strelskih vajah in drugo.

19. OBČINSKA ORGANIZACIJA RKS LJUBLJANA CENTER

Občinska organizacija RKS je ena izmed tistih družbenih organizacij, ki ji je v 35 letih delovanja v samoupravni socialistični družbi uspelo ovreči ozek krog svojega delovanja in se je kot množična organizacija pojavljala povsod, kjer so se pokazale družbene po-

trebe za njeno delo. To je na zdravstvenem, socialnem, vzgojno izobraževalnem področju in na področju SLO in družbene samozaščite. Številni člani RKS in njeni aktivisti, ki so organizirani v KS in se delegatsko povezujejo v občinsko organizacijo RKS, že vrsto let z vso odgovornostjo izvajajo sosedsko pomoč starejšim občanom in pripravljajo za njih prijetna družabna srečanja. Med letom opravijo v vseh osmih KS do tisoč obiskov. Pravtako pa je ta organizacija tudi aktivna pri usposabljanju mladine za humane odnose in to prek podmladka rdečega križa na osnovnih šolah.

20. OSNOVNA ŠOLA TONE ČUFAR, LJUBLJANA, Čufarjeva ulica.

Delovna organizacija OŠ Toneta Čufarja je od ustanovitve leta 1961 dose-

gla vidne uspehe in visoko raven na področju vzgoje in izobraževanja, prav tako je bila tudi ves čas pomemben dejavnik v družbenopolitičnem udejstvovanju v družbenih skupnostih, zlasti še v KS Kolodvor.

Prispevala je pomemben delež k vsebinski reformi osnovne šole, uvajala je sodobne oblike in metode dela za dvig vzgojnoizobraževalne dejavnosti, s ciljem vsestranskega oblikovanja socialistične osebnosti naše mlade generacije. Med prvimi je bil na tej šoli uveden kabinetni pouk, postopna uvedba celodnevne šole, ki je že postala stvarnost. Šola ima izreden posluš za vse nove tokove v vzgoji in izobraževanju, ki se še posebej kaže pri uvajanju usmerjenega izobraževanja. Na tej šoli opravljajo praktične strokovne izpite učitelji in predmetni učitelji.

iz krajevnih skupnosti – iz krajevnih skupnosti – iz krajevnih skupnosti – iz krajevnih skupnosti

Stari Vodmat

Prizadevanja za boljšo preskrbo

V krajevni skupnosti Stari Vodmat, ki šteje 3.600 krajanov, vsako leto poskrbijo za pridobitev kakšnega novega objekta družbenega standarda. Leta 1978 so zgradili novo telovadnico, lansko leto pa prizidek k vrtcu, v katerem so jasli za dojenčke. Tako so poskrbeli za popolno oskrbo predšolske in šolske mladine.

Osnovna naloga, ki jo bodo uresničili letošnje leto pa je ureditev in boljša organizacija preskrbe z živili v krajevni skupnosti. Sedaj imajo v krajevni skupnosti Emonino samopostrežno trgovino, manjšo Mercatorjevo klasično prodajalno živil, eno manjšo prodajalno kruha in mleka ter kiosk z zelenjavo. Tako zastavljena trgovska mreža ne zadošča potrebam krajanov, stanje pa bo še slabše, ko bo dograjen nov stanovanjski blok z 72 stanovanji.

Že lani so s pomočjo občinske skupščine navezali stike s predstavniki Emonne, vendar do realizacije načrta ni prišlo. Letos bodo pogovore nadaljevali in se skušali dogovoriti za adaptacijo, oziroma povečanje Emonine samopostrežne trgovine in za bolj funkcionalno izkoriščenost njenih prostorov. V to akcijo se je vključil tudi svet potrošnikov, ki je zadnje čase tudi zaživel.

Poleg adaptacije samopostrežne trgovine bodo v krajevni skupnosti Stari Vodmat skušali pridobiti trgovsko organizacijo, ki bi bila pripravljena še naprej prodajati kruh, mleko in delikatese v eni izmed dveh manjših trgovin, ki pa je trenutno zaprta, ker je prejšnji uporabnik zatrjeval, da delo v tako majhni trgovini ni dovolj donosno. C. Pavlin

Hišni svet je rekel NE za družinsko varstvo

Vrtci v naši občini imajo dolge, predolge sezname otrok, ki čakajo na vrsto, da bi prišli v vrtec. Vsako jesen jih odklonijo več sto zaradi pomanjkanja prostora, zato je dobrodošla vsaka pobuda, ki lahko omili utesnjenost v naših vzgojnovarstvenih ustanovah.

V zadnjih letih smo tako uvedli družinsko varstvo in vsako žensko, ki je pod okriljem vrtca pripravljena varovati nekaj malčkov na svojem domu, toplo pozdravimo. A ne vedno in ne povsod. Pogledimo primer na Gosposvet-ski 6, kjer so se stanovanjci uprli, da bi v njihovi hiši našlo zatočišče pet malih otrok, od osmega meseca do dveh let.

Takole je bilo: mlada mamica ni imela kam s svojim dojenčkom, ker je vrtec v sosesčini natrpan, mame ali tete nima v bližini, ženskam, ki varujejo na črno, pa svojega fantka ne zaupa. Odločila se je, da bo varovala dojenčke še nekaterim drugim materam, ki so podobno kot ona, ostale brez primerne varstva, in se je povezala z vzgojnovarstveno ustanovo na Resljevi cesti. Menila je, da ima doma dovolj prostora zanj, četudi stanovanje ni sodobno niti popolno. V vrtcu so jo sprejeli odprtih rok in šli takoj pogledat ali bi bil prostor za pet dojenčkov primeren ali ne. Ugotovili so, da bi se z ureditvijo garderobe v veliki kopalnici in z nekaj popravki dalo kar lepo urediti. Tudi opremo so bili pripravljeni pripeljati; skratka,

vse je bilo nared, da bi pet staršev lahko brez skrbi vsako jutro vodilo svoje malčke v varstvo mlade mamice, ki bi tako hkrati skrbela še za svojega. A zataknilo se je tam, kjer bi si najmanj mislili – pri sestanovalcih. Hišni svet je rekel NE. Zakaj?

Našteli so vse slabosti zgradbe, kakršnih prej sploh niso videli. Tako so na prvem mestu zapisali, da je tretje nadstropje, kjer bi bili dojenčki, v glavnem leseno, tla so brez betonskih plošč, stene pa tanke. Tako bi se preveč slišalo v sosednje stanovanje, kadar bi kak dojenček jokal. A sostanovanci so, resnici na ljubo, v dopoldanskem času v glavnem na delu ali v šolah, z izjemo nekaj upokojencev. Dojenčki in otročaji do dveh let, kot vemo, pa še ne skačejo tako, da bi se stropovi majali in bi za to potrebovali betonsko ojačana tla...

Električna napeljava je dotrajana... Koliko elektrike pa dojenčki v družinskem varstvu, ki hrano dobivajo iz vrtca še toplo, potrebujejo? Zelo »veliko«: za luč in morda za mešalec za pijačo.

Stanovanja niso komfortna. Dvoje stranišč je v souporabi.

Res je, a ta družina ima svoje stranišče in kolikor vemo, dojenčki sami še ne uporabljajo stranišč.

Nazadnje se je hišni svet še spomnil, da soba, kjer bi bili otroci, ni v sklopu stanovanja te družine in da še vode nima... Soba je res čez hodnik, tudi kopalnica je čez hodnik – pa kaj potem! Tudi vode ni v sobi, a je zraven v kopalnici.

Napisali so, da bi bile stranke motene pri mirni uporabi stanovanj, zlasti pa soseda, starejša upokojenka, ki je odločno proti.

Je k temu potreben poseben komentar? Mislimo, da ne. Kar je družbeno zaželeno, zasebno žal ni. Žalostno pa je, da zmaga slednje...

A. Adamič

KS Stari Vodmat

V krajevni skupnosti Stari Vodmat je uspešno zaključena razprava o predlogu samoupravnega sporazuma o ekonomskih stanarinah. Vsi hišni sveti so na sejah obravnavali problematiko ekonomskih stanarin in po uspešnih razpravah vsi tudi glasovali za sprejetje samoupravnega sporazuma o ekonomskih stanarinah. Akcija je tako dobro uspela tudi zaradi učinkovitega dela terenskih odborov SZDL pri krajevni skupnosti. C. P.

Razprava v krajevni skupnosti Gradišče

O usmerjenem izobraževanju

Krajevna konferenca SZDL, koordinacijski odbor osnovnih organizacij sindikata in komisije za vzgojo in izobraževanje pri svetu krajevne skupnosti Gradišče so pripravili, 25. marca 1980, v osnovni šoli Majda Vrhovnik, sekcijsko razpravo o usmerjenem izobraževanju.

Bistvene novosti zakona o usmerjenem izobraževanju in cilje, ki jih želimo doseči, je prisotnim obširno obrazložil tovariš Karel MEDJA, podsekretar v Republiškem komiteju za vzgojo in izobraževanje. Nazorno in izčrpno je predočil predvsem tista poglavja iz predloga zakona, ki zadevajo mladino, ki se bo po končani osemletki jeseni vključila v usmerjeno izobraževanje.

Informacijo o uvajanju usmerjenega izobraževanja v šolskem letu 1980/81 v Ljubljani in o šolski mreži po novem je podal tovariš Miloš Poljanšek, ravnatelj gimnazije Ivan Cankar. Poudaril je predvsem, naj bi se nova mreža šol v čimvečji meri prilagodila interesom in potrebam združenega dela in jo bomo v tem smislu tudi dograjevali. Označil je velik premik od dosedanjih gimnazij v nove, konkretno usmerjene šole. Prisotne je seznanil tudi z vsemi možnostmi za dosego najvišje izobrazbe.

Na razpravi se je zbralo približno 180 krajanov krajevne skupnosti Gradišče in staršev treh osmih razredov osnovne šole Majda Vrhovnik. Prisotni so postavili tudi vrsto vprašanj, na katera so prejeli izčrpne, argumentirane in prepričljive odgovore. V ospredju so bila vprašanja o vpisnih pogojih, o razpisih, o preusmerjanju, o možnostih prehoda iz ene usmeritve v drugo, o vključevanju odraslih v usmerjeno izobraževanje pa tudi o ocenjevanju in o učbenikih.

Razprava o usmerjenem izobraževanju v krajevni skupnosti Gradišče je razčistila marsikatero nejasnost, ki je bila posledica dosedanjega pomanjkljivega informiranja.

A. Z.